

A DNG diák kutatócsoportjának látogatása Solymáron

John Orsolya tanárnő beszámolója

Jómagam solymárinak vallom magam, bár jelenleg nem élek a nagyközségben, így, amikor jelentkeztem a projektbe, természetesen rögtön javasoltam, hogy az egyik kutatandó település az én szülőfalum legyen.

Azt is rögtön tudtam, kihez forduljak tanácsért: Marlokné Cservenyi Magdi nénihez, akinél a némettanulást kezdtem a solymári általános iskolában, és aki jelenleg a solymári német kisebbségi önkormányzat elnöke. Március végén felhívtam, hogy a segítségét kérem. Azonnal mindenben készségesen és kedvesen rendelkezésre állt. Azonnal tudta, kihez érdemes fordulni, kit kell feltétlenül megkeresni, ki tudja a legérdekesebb anekdotákat mesélni. Kolléganőmmel, Sziklainé Leposa Mártával, örömmel vettük a meghívást az április 22-23-án tartandó kitelepítési emléknapok szép ünnepsorozatára.

A két nap alatt, amit Solymáron töltöttünk, rendkívül gazdag programot bonyolítottunk, időrendben a következőképpen:

Elsőként a Dr. Jablonkay István Helytörténeti Gyűjteménybe látogattunk el, ahol szintén régi kedves tanárnőm, Jablonkay Marika néni mesélt nekünk nagy hozzáértéssel és szeretettel a 2012-ben felújított múzeum gyűjteményéről. Gyönyörű sváb ruhadarabokat mutatott nekünk, és a projektben résztvevő öt diáklány egyike népviseletbe is beöltözött.

Ezt követően már a Heimatvereinben várt bennünket Magdi néni, és pár perc alatt ínycsiklandó Einmochkneil-t készített nekünk, amit természetesen azonnal el is tüntettünk. Amíg a tűzhelyen készült a finomság, addig Mentesi Józseffel, a Heimatverein elnökével beszélgettünk az egyesület hagyományőrző tevékenységéről. Közben megérkezett Milbichné Tallér Marika néni is. Büszkék voltunk, hogy a kultúra egy valódi lovagja mesélt nekünk a helyi viseletről és régi farsangi és húsvéti szokásokról. Sőt, egy kis szájharmonikával kísért spontán daléneklés is kibontakozott közben Magdi néni és Jóska bácsi részvételével. Csak azt tudom mondani, hogy diákjainkkal együtt mindannyian nagyon élvezték a hagyománynak ezt az élő megjelenési formáját.

A továbbiakban megörökítettük Barcsik Géza „Solymári öregek – solymári gyökerek” című kiállításának megnyitóját, és Both Miklós solymári és ukrán népdalokról szóló előadását is szájtátva hallgattuk.

És ezzel még nem volt vége, következett a vasárnap.

Délelőtt felvételeket készítettünk a Templom téren a kitelepítési emlékműről, a betelepülési emlékkőről és a templomba igyekvő pár szobráról. Szerencsére Magdi néni az Elisch Jánosné Erzi néni által gyűjtött imakönyvek kiállítását is figyelmünkbe ajánlotta, ahol azt is megtudhattuk, hogy Erzi néni nevéhez két hagyományőrző tematikájú könyv összeállítása is fűződik. Szerencsénkre véletlenül a férjével, Elisch Jánossal is összetalálkoztunk a kiállításon, így a szent sír helyreállításának műhelytitkaiba is első kézből kaphattunk betekintést.

Kora délután az interaktív Bauernhaus megálmodója-lelke, Hartmann Hellebrandt Hilda mesélte el nekünk a ház és lakói, és a Mundart megőrzésére hivatott színtársulat, a Kompaneit történetét. Megilletődve-meghatódva hallgattuk a solymári történeteket, amikről tőle szereztünk tudomást.

Végül részt vettünk a német nyelvű misén és a koszorúzással egybekötött kitelepítési megemlékezésen, amelyen Ritter Imre, a német nemzetiség parlamenti szószólója mondott beszédet.

Eddig is tudtam, de most kis csapatunk minden tagja meggyőződhetett róla, hogy Solymáron a hagyományok őrzése nem pusztán szólam, hanem a közösség tagjai által ma is megélt valóság.

Boldog vagyok, hogy ezt másoknak is megmutathattam, illetve a projekt keretében még sokakhoz eljuttathatom.

Ezúton is nagyon köszönjük mindenkinek - elsősorban Marlokné Cservenyi Magdolnának - a szívből jövő, önzetlen segítséget, és szeretettel várjuk az érdeklődőket iskolánk projektnapjára, melynek pontos időpontját a későbbiekben még közreadjuk.

John Orsolya és Leposa Márta, a Német Nemzetiségi Gimnázium és Kollégium tanárai.

2017.04.25.